

(Forts. från fr. föreg. nr.)

ty föt inte henne förord, sade den gamla, som under sin långa levnad lärde ut havet varit med om att Återkalla många drunknade till livet. Och så föt hennes gamla ben kunde bära henne, skändade hon uppifrån trappan till Davids rum och rymkte snäcklederna från hans säng samt steg till hans rum, trappan upp och på gick hon jämt efter, slalade ut madrassen på golvet och läde täcket däröver.

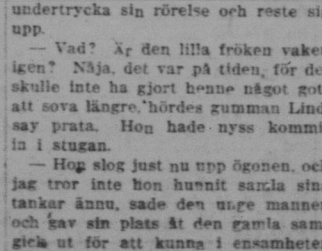
— Lyft upp henne nu, David, och lägg henne här och lämna sedan rummet. Jag måste kläda av henne i en varm filt och börja rulla henne. Det får jag lov att göra utan din hjälp, sade den gamla med lugn myndighet.

Sönslade lyfte David den gamla flickan från sin säng och höll henne och läde den varsamt ned på bädd. Den gamla tillrätt på golvet, och gick därpå uppifrån trappan till sitt rum, där han föll på knä och uppsågs brinnande böner för hennes räddning.

— henne som han älskade högre än sitt eget liv. Emellänsträckte han från huvudet mot trappan, för att lyssna, om han skulle höra något utifrån den gamla, som kunde väcka honom till liv.

Under tiden hade gumman Lindsay fortsatt med alla de försök att återkalla den drunknade till livet, som hon så många gånger praktiserat.

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, I

med förstörda anslutningar. Han såg ut, som om han varit tjugo år äldre. (Forts.)

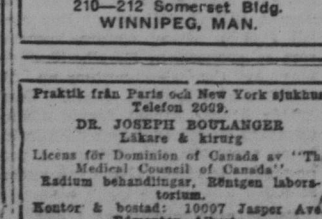
INTE ÄNNU.

Socknens märkvärdighet, den nittioårige Olle Mattson i Sörby, förvisas för den nye kyrkoherden.

"Har Olle Mattson levat hela sitt liv här i socknen?"

— Att hon ville skiljas? Ifyllde jag förstående.

— Stämmer. Men vad ska' jag ta

This image shows a blank page from a document. On the far left, there are several vertical black lines, likely representing the binding or gutter of a book. The rest of the page is white and contains no text or other markings.